

een gedeelte van het gezelschap roeide daarop vooruit, om voorloopig bericht te geven.

Toen wij de kust bereikten, vonden wij bijna de geheele bevolking van het dorp - ongeveer tweehonderd mensen - tot onze ontvangst bijeenverzameld. De meesten der volwassenen waren van kleeren voorzien, de mannen van hemden of broeken, of van beiden, de vrouwen van losse kleedjes van calicot. Sommige der ouderen en meer conservatieve onder hen schenen zulksoortige kleedingsstukken evenwel te beschouwen als nieuwigheden van het opkomend en vooruitgaand geslacht, en bleven vasthouden aan hun oud-modische kokosnoot-ideeën. De kinderen liepen algemeen naakt.

De zendeling, zoals hij genoemd werd, kwam ons te gemoet om ons te begroeten. Het bleek, dat hij een inboorling was van Raratonga, een groot en hooggelegen eiland der Hervé-groep, ongeveer 5- of 600 Eng. mijlen verder, waar de Engelsche zendelingen gedurende langen tijd een post gehad hadden, en door welke hij bekeerd was geworden. Nadat hij de gevorderde bekwaamheden had gekomen, om anderen te leren, was hij, voor ongeveer tien jaren, van daar naar Manihiki gekomen, en is hij sedert een zeer belangrijk lid der samenleving aldaar geworden.

Hij ontving ons met veel waardigheid, te midden van de bijeenverzamelde menigte der inwoners, uit welke iedereen te voorschijn trad, om ons de handen te drukken, en toen die begroeting voorbij was, werden wij in het huis des konings binnen genoegd, waar Zijne Majestet ons verwachtte.

Het huis „Zum Goliath“ te Regensburg.

Wij wandelden, onder het geleide van den zendeling, en omstuwden van al die mensen, door een brede, schaduwrijke laan, die over den landgordel met een rechten hoek heenliep van het eene strand tot het andere, en bereikten zoo weldra het „paleis“ - een huis, dat, wat zijn bouwtrant betreft, volkommen gelijk is aan dat, hetwelk wij reeds hebben beschreven, en waarin de koning gezeten was op eene bank met een hooge leuning, die veel had van een oudmodischen stoel. Het was een goedardig man, van omstreeks 60 jaar, en hij droeg een hemd van blauwe wol en ook een blauwen broek. Voor hem stond eene eenvoudige tafel, een proefstuk van inland-schen arbeid. Hij wees ons plaatsen aan, naast zich bij den „troon“, en liet ons kokosnoten voorzettelen in alle onderscheidene eetbare vormen.

Na een kort onderhoud, gedurende hetwelk hij ons uitnodigde om den nacht aan land door te brengen, alzoo het reeds te laat was om nog naar het schip terug te keeren, - gingen wij eene wandeling doen en wat op het eiland rondkijken. Tot onze verbazing kwamen wij onmiddellijk aan eenige steenen gebouwen van zeer belangrijken omvang; zij waren gebouwd van het gesteente, genomen uit het koraalstrand en de riffen, en overpleisterd met kalk, die gewonnen was door het branden dierzelfde steenen. De deuren en vensteropeningen waren boogvormig, en de laatste van eenvoudig bewerkte luiken voorzien, evenwel zonder glasramen. Het eerste dier gebouwen zei men ons, dat de kerk was, en boven den ingang stond te lezen: „Ziona“.

Een jonge Afrikaansche neushoorn. Naar de natuur getekend door H. Leutemann.

De Duitse Bond-schuttersfeesten te Wenen.

29 Augustus 1868.

Prijs per Kwartaal f 2,17⁵.

N°. 9.

Het derde Duitsche Bond-schuttersfeest te Wenen.

Het enthousiasmus, door het onlangs te Wenen gehouden derde Duitsche Bond-schuttersfeest teweeggebracht in geheel Duitschland, is nog verre van reeds uitgedoofd. Ook de gevolgen in het staatkundige en maatschappelijke konden nog wel eens belangrijker zijn, dan men vermoed had. Tot dusverre is alles evenwel goed afgelopen; iedereen schijnt tevreden - behalve die schutters, die geen prijzen hebben gewonnen, en die zulks natuurlijk toeschrijven aan alle oorzaken, behalve aan één, die evenwel misschien juist de enige ware is.... Allerlei schutterstypen waren daar te zien in de schietbaan: de "Zondags-schutter", heel fraai opgetuigd en opgetooid, maar die nooit daar raakt, waar zeker oude Grieksche wijsgeer ging zitten, omdat hij meende daar het veiligst te zijn, toen hij een onhandigen schutter zag, die nooit in de schijf schoot; dan "de verwonderde", die met een lang gezicht mompelt: "Daar ketst dat sakkermentsche percussiedopje weer!" - de "ongeduldige", die maar niet begrijpt, hoe hij niet midden in 't zwart raakt; de "woedende", die raast: "Vandaag mag ik net doen wat ik wil, maar het schijnt verzeid te wezen dat ik raken zal!" En dan niet te vergeten de toeschouwers, de liefhebbers, de kenners, de vrienden, de bewonderaars!

Wij geven (ten vervolge op onze afbeeldingen van bladz.

14, 18, 57, 58, 59-61) nog wederom 1° een tafereel uit de schietbaan, 2° een ander, voorstellende de ovatie door de Tirolers gebracht aan een hunner landgenooten, den eerste, die een beker "er uit schoot", 3° de afbeeldingen van een paar prijzen, die zich onderscheiden door smaakvolle kostbaarheid, 4° een gezicht op een troep vrolijke schutters, die hunne premiën van den dag hebben aangehaald, 5° een dito op de luisterrijke taptoe bij lantaarnlicht, en 6° eenne scène in de feestzaal, bij gelegenheid van de studenten-bijeenkomst ("comm̄-sch") der academische jeugd.

Rorschach aan de Bodensee.

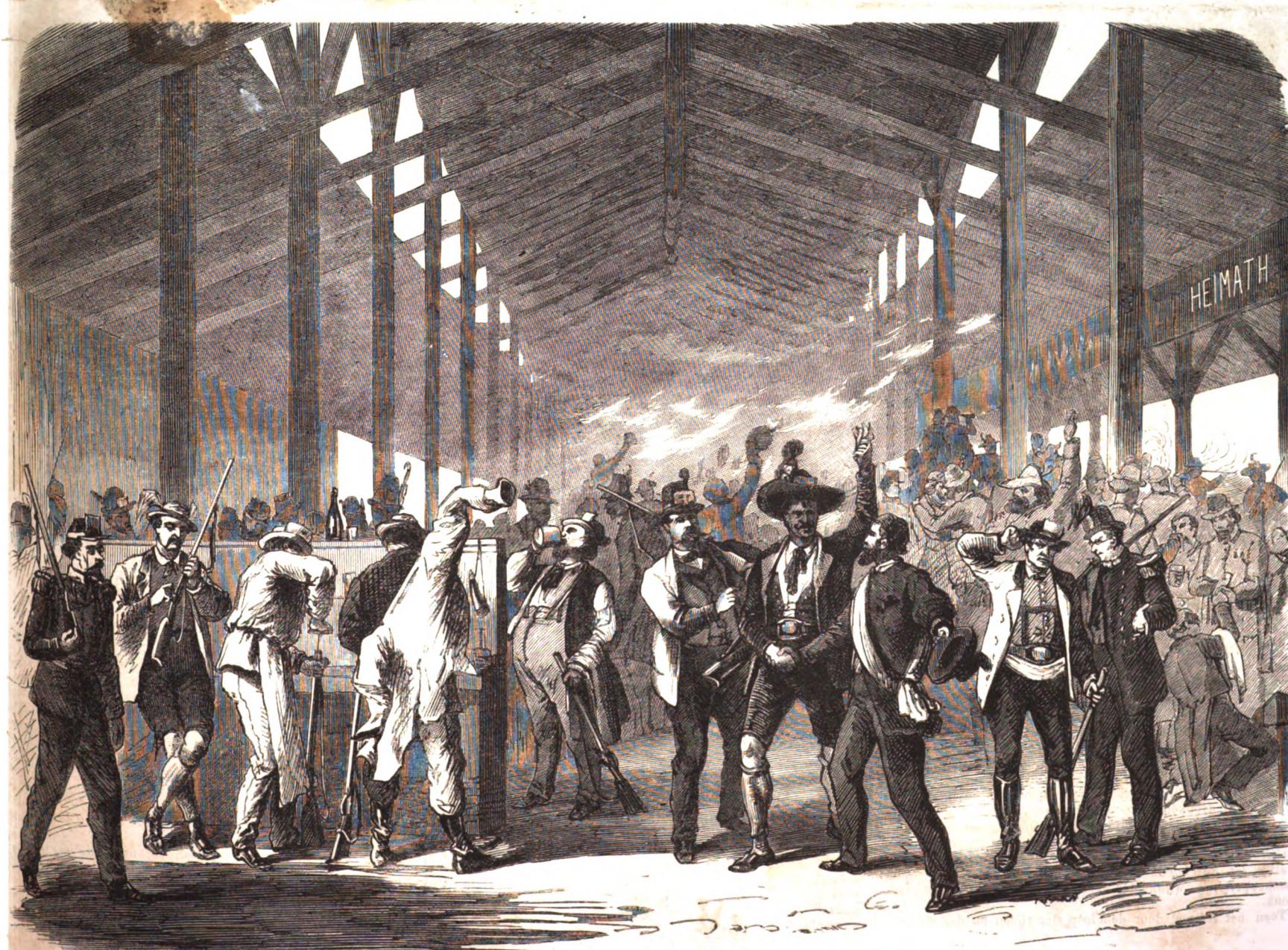
Niet alle reizigers vindt juist uitsluitend smaak in heimelooze bergen en gletschers. Zelfs zijn er die beweren, dat, wanneer men ze zoo weken en maanden lang voor de oogen heeft, ze ontzettend eentonig en vervelend worden. Bovendien is het grootste inconvenient voor den reiziger in Zwitserland, het land der bergen en der ijsmeren bij uitnemendheid, — de aandrang en de overvoerdheid met Engelschen, Russen, Amerikanen, enz., die men er overal aantreft, en die, door hunnen rijkdom en de hoge prijzen, die zij dwaas genoeg zijn te besteden, zelfs voor gewone dingen en nietigheden, het reizen voor de meer bescheidene portemonnaies onaangenaam maken.

Men vindt daarom in den laatsten tijd een soort van reizigers, geene eigenlijke touristen, maar die er de voorkeur

aan geven, om een aangenaam plaatsje voor zomerverblijf uit te zoeken, waar de gletschers hun niet op den neus dreigen te vallen, en waar de op hun geld pratte, roodharige barbaren hen niet op de teenen trappen, zoodat men dus ook niet de eenvoudigste levensbenodigdheden behoeft te betalen met fabelachtige prijzen. Zulke plaatsen vindt men er vele, ook in Zwitserland, en wij maken op eene alleraangenaamste in dat genre opmerkzaam, namelijk op Rorschach aan het meer van Constanz.

Men kan over het schilderachtige en aangename aldaar enigermate ordeelen, naar de afbeeldingen, die wij geven van de stad en hare omstreken. Men kan zich niets schilderachtigers voorstellen, dan dat panorama over de stad en 't meer; niets aangenaams en liefelijkers, dan dien weg naar Langemoos. Ook allersierlijkste kasteelen en oude burchten vindt men in de omstreken, zooals het Sint-Anna-Schloss, voormals het slot Rorschach geheeten, doch door den abt van Sint-Gallen herdoopt, toen hij het aankocht, in 1449; voorts Wartegg, Wartensee, Horn, Marienberg, Löwenhof, Reineck, en anderen, zoodat er overvloediglijk gelegenheid bestaat tot de alleraangenaamste en meest gevarieerde uitstapjes.

Bovendien ontmoet men, waar men ook in den geheelen omtrek mocht willen rondzwerven, overal vriendelijke en goedhartige mensen, die ook nog niet door de geldgierigheid en plunderzucht bedorven zijn. Meestal zijn de inwoners katholiek, doch weinig dweepzuchtig en bigot. Rorschach

Het derde Duitsche Bond-schuttersfeest te Wenen: In de schietbaan.